

1130 г. от смъртта на свети **Методий Славянобългарски**

Успение на свети равноапостол Методий, Учител и Просветител славянобългарски

Свети Методий бил роден брат на равноапостолния Кирил. В ранната си младост той бил военен и в продължение на десет години управлявал една славянска област. Когато почувствал Божието призвание, се отказал от високия си пост и постъпил в манастир, намиращ се на планината Олимп в Мала Азия. След време при него дошъл и Константин.

Князете на Моравия и Панония – Ростислав, Светополк и Коцел, поискали от византийския император Михаил трима проповедници, които да разясняват Христовото учение на славянски език. В техните земи християнството било разпространено отдавна, но проповедниците били немци, служели и проповядвали на латински, и Христовото слово и Божието Евангелие не били разбирани от народа.

Император Михаил и патриарх Фотий определили за това дело Константин Философ и брат му Методий. Но преди това двамата братя изнамерили богодадената славянска

азбука – глаголицата, превели на славянски Новия Завет и необходимите богослужбни книги, и заминали за Моравия.

По време на апостолската си дейност в Панония, Методий бил ръкоположен от папа Адриан и станал архиепископ на Панония и Моравия. Той пострадал много от немските свещеници. Бил оклеветяван по различни начини: пред местния княз, че открито говорел за неговия нечист живот; пред Римския папа, че искал да откъсне Панония и Моравия от неговия диоцез; пред Цариградския патриарх, че много се е сблизил с папата.

В преклонна възраст трябвало навсякъде да се явява лично и да изобличава клеветите. Накрая неговите клеветници успели и той бил затворен за две години и половина. Бил пуснат от затвора след строго нареждане на папа Йоан VIII. След всички скърби, като възложил цялата си печал на Бога, свети Методий с двама свои ученици свещеници започнал да превежда тези книги, които не успял да довърши с брат си. Заедно с учениците си той превел целия Стар Завет без Макавеевите книги, Номоканона (Правила на Светите отци) и светоотеческите книги (Патерик). Свети Методий започнал превода през месец март и го завършил на 26 октомври. Завършвайки превода, той въздал достойна похвала и слава на Бога и на свети Димитър Солунски, в деня на когото завършил труда си.

Когато приближило времето да получи покой от страданията и награда за многото трудове, го запитали: – Честни отче, кого ще посочиш за свой приемник?

Посочвайки Горазд, светителят казал:

– Ето мъж от вашата земя, право вярващ и добре знаещ латинските книги. Ако има Божия воля за това и любов от ваша страна, нека той да бъде моят приемник.

През Светлата седмица свети Методий дошъл в църквата, но от слабост не можел да служи, а само се

помолил за гръцкия император, за славянските князе, за клириците и за народа и казал:

– Гледайте ме, деца, до третия ден. На третия ден на разсъмване блаженият починал в Господа, в свещенически ръце с думите: „В Твоите ръце, Господи, предавам духа си.“ Това станало на 6 април 885 година. Отслужили на латински, гръцки и славянски и положили тялото в съборния храм във Велеград. За погребението се събрало голямо множество народ. Всички със сълзи изпращали своя добър учител и пастир, станал всичко за всички.

„Свети и честни отче! Споменавай в своите молитви и нас, които те призоваваме, и избавяй от всички напасти твоите ученици, разпространяващи Христовото учение и изобличаващи ересите, за да можем, като изпълним достойно своето звание в този живот, да застанем заедно с теб и твоето стадо от дясната страна на Христа, нашия Бог, и да получим от Него вечен живот. Защото на Него подобава слава и чест във вечни векове.

Амин.“

Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минеите („Четьи-Минеи“) на св. Димитрий Ростовски.

